

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Četrta seja Zbora proizvajalcev dne 4. marca 1958

(Izveček iz zapisnika — nadaljevanje razprave)

Ciril Skok:

Razpravljal bi o povišanju davka na alkoholne pijače v maloprodajnem prometu. Samo po sebi razumljivo je, da bo povišanje davka na alkoholne pijače vplivalo na povišanje cen alkoholnih pijačam, čeprav ne morda v takšni višini, kot se bo dvignil davek na alkoholne pijače. Do povišanja cen alkoholnih pijač pa bo kljub temu prišlo. Če pogledamo samo dosedanja obdavčitev alkoholnih pijač v višini 20% (10% na račun zveznega, 10% pa na račun lokalnega davka), lahko vidimo, da je ta obdavčitev znatno vplivala na povišanje cen alkoholnih pijač. Mnenja sem, da bodo cene alkoholnih pijač še višje, če se osvoji povišanje davka na alkoholne pijače v maloprodajnem prometu za 10%. Cene alkoholnih pijačam so se že doslej povišale pri proizvajalcu, za koliko se bodo povišale v maloprodajnem prometu, če bomo predpisali še to obdavčitev?

Andrej Petelin:

Govoril bi rad o vprašanju kmetijstva, zadrugištva in nekoliko tudi gozdarstva. Mislim, da je v zvezi s perspektivnim planom razvoja gospodarstva v FLRJ v razdobju 1957 do 1961 in v zvezi z resolucijo glede smernic nadaljnega razvoja kmetijstva za to obdobje, važno vprašanje določitev smernic razvoja kmetijstva na območju našega okraja in vprašanje zagotovitve zadostnih sredstev. Prav tako je važno, kako se bodo kmetijske organizacije in občinski ljudski odbori, predvsem zbori proizvajalcev pri občinskih ljudskih odborih, zamislili za razvoj kmetijstva na območju okraja. Mislim, da bo potrebno spričo lanskoletne ugodne letine, če bomo hoteli realizirati posamezne postavke družbenega plana, izvršiti določene naloge, ki pa ne bodo lahke. Prav zaradi tega je nujno potrebno, da zbori proizvajalcev pri občinskih ljudskih odborih in zbori proizvajalcev pri okrajnem ljudskem odboru zaostrijo ta vprašanja pri kmetijskih organizacijah in s svojo politiko pomagajo, da se vsa sredstva, ki bodo določena za povečanje kmetijske proizvodnje, realizirajo tako, da bo dosežena večja proizvodnja in da se spremenijo socialistični odnosi na vasi. Mnenja sem, da ne smemo vsega tega prepustiti kmetijskim organizacijam, t. j. kmetijskim posestvom socialističnega sektorja in kmetijskim zadrugam, ampak da zbori proizvajalcev pri občinskih ljudskih odborih pomagajo kmetijskim organizacijam pri tem delu.

Govoril bi rad o konkretnih vprašanjih v poljedelstvu. Glede na to,

da smo imeli v lanskem letu izredno dobro letino krompirja, je bilo precej krompirja odkupljenega po takih cenah, kot so individualni pridelovalci želeli. Odkup krompirja po cenah, na katere mislijo individualni pridelovalci v letošnjem letu, pa je izredno problematičen in lahko pride do velikih težav, tako pri kmetijskih organizacijah socialističnega sektorja, kakor tudi privatnega. To velja predvsem za odkup semenskega krompirja. Brez dobrega semena in dobrih agrotehničnih ukrepov ne bo možno doseči večjih rezultatov. To pa zaradi tega, ker se pojavlja pri enem delu proizvajalcev in kmetijskih strokovnjakov mnenje, češ, zakaj bomo več proizvajali, saj ne moremo niti tistega, kar smo doslej pridelali, vnovčiti, ker naše tržišče ne more odkupiti vseh kmetijskih pridelkov. Če bi ta mnenja prevladovala, bi bilo izredno škodljivo za celotni gospodarski razvoj. Vsaka pomanjkljivost pri odkupu kmetijskih pridelkov in nepreračunana proizvodnja bi imela slabe posledice. To povem zaradi tega, ker lansko leto še v avgustu nismo vedeli, da bo takšna rekordna letina. Zato mislim, da je treba apelirati na člane zbora proizvajalcev pri občinskih ljudskih odborih, da podprejo akcijo zadrugištva in kmetijskih pogodbene proizvodnje krompirja in ostalih kmetijskih pridelkov v tem smislu, da kmetijske zadruge same, s svojimi sredstvi, in s povečano uporabo umetnih gnojil prispevajo čim več k povečanju kmetijske proizvodnje. V letošnjem letu računamo največ 2000 kg krompirja več kot v lanskem letu. Mnenja sem, da morajo ob priliki sprejemanja družbenega plana za leto 1958 biti ravno zbori proizvajalcev tisti, ki bodo zahtevali in delali na tem, da se zagotovi boljše sodelovanje med individualnim kmečkim pridelovalcem in kmetijskimi zadrugami. V nasprotnem primeru bo tudi načrt kmetijske proizvodnje za leto 1958 nerealen. Ta načrt daje v letu 1958 kmetijskim organizacijam nalogo povečanja proizvodnje semenskega krompirja od 250 ha na 300 ha površin. Kmet trdi, da ima dobro seme in da ga zato letos ne potrebuje, ker v lanskem letu ni mogel vnovčiti vseh svojih proizvodov tako, kot bi bilo treba.

Isto velja za živinorejo. Povečati je potrebno proizvodnjo, čeprav je v lanskem letu porasla za 28% v primerjavi s prejšnjim letom. Poleg tega vidimo, da še vedno obstaja problem preskrbe z mlekom in da ga je še vedno premalo. Istočasno s tem namreč računamo tudi na povečano potrošnjo mleka itd. Zato je potrebno zagotoviti večje količine mleka in večje količine mesa,

in sicer s pogodbeno proizvodnjo in sodelovanjem kmetijskih zadrug in individualnimi proizvajalci pri doseganju predvidene proizvodnje. Ukrep Zveznega izvršnega sveta, ki je bil izdan pred dobrimi 14 dnevi z namenom, da se zagotovi minimalna cena za meso in klavno živino, bo prav gotovo spodbudno vplival na povečanje proizvodnje, čeprav se zaradi premajhnega pojasnjevanja meni, da so to maksimalne cene in da preko teh ne bo možno plačevati živine in mesa, medtem ko je to ravno obratno. To je minimalna cena, ki bo veljala predvsem v času, ko naše tržišče v posameznih mesecih ne bi moglo odkupiti celotne kmetijske proizvodnje. Zato mislim, da je ena izmed nalog zborov proizvajalcev, da nudijo potrebno pomoč pri nadaljnjem utrjevanju kmetijskih zadrug v tem smislu, da se vse ne-kmetijske dejavnosti v sklopu kmetijskih zadrug, ki hrome delo kmetijskih zadrug, čimprej izločijo iz zadrug. Na ta način bomo prišli do takšne oblike kmetijske zadruge, ki bi bila v skladu z našim socialističnim razvojem in bi izvrševala svojo osnovno nalogo, t. j. skrb za pospeševanje kmetijske proizvodnje na vasi.

Nekaj besed bi rad posvetil socialističnemu sektorju kmetijstva. Tovariš podpredsednik je govoril o tem in omenil, da delajo naša kmetijska posestva socialističnega sektorja z izgubo, na drugi strani pa ugotavljamo, da je njihova kmetijska proizvodnja iz leta v leto večja in da je najmanj za 50% večja od proizvodnje v privatnem sektorju kmetijstva. Ta posestva izkazujejo izgubo, ki pa po mojem mnenju ni nobena izguba, ker ta kmetijska posestva vlagajo sredstva za investicije, ki služijo večji proizvodnji. Povedal bom primer: Če bi danes likvidirali ta posestva, bi se prav gotovo pokazala kot rentabilna, in sicer zaradi tega, ker je zemlja več vredna, ker smo vanjo vlagali umetna gnojila. Finančni efekt pa je kljub temu minimalen, in sicer zaradi tega, ker se sadovi intenzivnega gnojenja ne pokažejo v enem letu. Res je, da obstajajo v socialističnem sektorju kmetijstva pomanjkljivosti pri organizaciji dela, posebno glede ureditve arondacij in komasacij zemljišč. Mnenja sem, da se v letošnjem letu zagotovi dosledna izvedba arondacije in komasacije zemljišč socialističnega sektorja, ki naj bi jo izvršila socialistična kmetijska gospodarstva skupno z občinskimi ljudskimi odbori. Potem ne bi bilo treba iz leta v leto ponavljati, da so naša kmetijska posestva razdrobljena in da nimajo dobre organizacije dela. Mislim, da so vsa kmetijska pose-

stva vsaj toliko rentabilna, da pridejo do dohodka. V nasprotnem primeru bomo naše kolektive v kmetijskih organizacijah pripravili do tega, da bodo pričeli zapadati v malodušje in mislili, da so družbeno nekoristni, ker ne delajo z dobičkom, čeprav se trudijo, da bi iz zemlje nekaj nastalo, kar so dokazali predvsem v zadnjih treh, štirih letih.

Na področju gozdarstva pa sem mnenja, da bi morali hitreje ukiniti nekatere nerentabilne obrate v lesno predelovalni industriji. Tu mislim predvsem na žagarske obrate. Vemo namreč, da imamo na območju ljubljanskega okraja vsaj 30% več žagarskih obratov, kakor pa je plan sečnje lesa v gozdovih. Zato se pojavlja stalno pomanjkanje hlodovine. Po drugi strani pa mislim, da bi morali zagotoviti, da lesni obrati, ki imajo bogato gozdno zaledje, ne bi čutili v prihodnjih letih pomanjkanja surovine, hlodovine, kot je bilo doslej. Mnenja sem, da je potrebno to zagotoviti z ostrimi ukrepi, in sicer v tem smislu, da ostane hlodovina tam, kjer je, ker je tako tudi najcenejša. Na ta način bomo omogočili tudi zaposlitev ljudi na mestih, kjer je gozdne mase dovolj, ne pa da se morajo prevažati na delo na velike razdalje, kar se sedaj dogaja. Nadalje je omenil še to, da je tovariš podpredsednik v svojem uvodnem referatu spregledal omeniti vprašanje sredstev zemljarine. Verjetno je mislil, kakor je tudi predlog Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo OLO, da se da sredstva, s katerimi razpolagamo, v sklade kmetijskih gospodarskih organizacij, t. j. kmetijskih posestev in kmetijskih zadrug, ne pa v občinske investicijske sklade. Mnenja sem, naj se da občinskim ljudskim odborom tozadevno priporočilo.

Franc Smolej:

Rad bi povedal nekaj besed o kmetijskih zadrugah, in sicer zaradi tega, ker imajo v letošnjem letu velike naloge, ki jih predvideva družbeni plan glede kooperacije z individualnim proizvajalcem na vasi. Glavne težave obstajajo v tem, da kmetijske zadruge nimajo na razpolago potrebnega strokovnega kadra. Nimajo potrebnega števila agronomov, ki bi dajali navodila, kako bi bilo možno doseči večje uspehe pri dvigu kmetijske proizvodnje. Dokler ne bodo imele vsaj po tri ali štiri kmetijske zadruge skupaj po enega agronoma, ki bi dajal nasvete za delo, tudi ne bodo mogle priti do pravega uspeha.

Nadaljnja stvar je vprašanje semenskega krompirja. Predlagal bi, da sadimo več zgodnjega krompirja, za katerega vlada večje povpraševanje s strani ostalih republik. Industrijskega krompirja pa naj bi sadili samo toliko, da bi zadostili potrebam naše industrije škroba oz. špirita. Danes se sadi na terenu več vrst krompirja, ki se med seboj meša in nima prave cene. Zunanji trg pa zahteva od nas, da ima krompir za izvoz lepo obliko, da je dober itd. Prav zaradi tega menim za po-

polnoma zagotovljena, medtem ko moramo v posameznih detajlih še vedno paziti na to, da odpravljamo pomanjkljivosti in slabosti. Le-te so posledica izkoriščanja objektivnih pogojev, ki obstajajo v tem obdobju in ki jih moramo odpravljati predvsem z akcijo.

Da se vrnem na začetek. Pri takem splošnem razvoju in perspektivi nenehnega dviganja osebnega dohodka delovnega človeka lahko apeliramo nanj, da en del povečanja oddvoji za skupni sklad, ki bo koristil predvsem njemu samemu. Urejeno tržišče je namreč osnova stabilnosti. Zanj družba daje vse, kar ima in če bo pri tem sodeloval še potrošnik, bomo toliko prej dosegli vidne in zadovoljive rezultate. V nasprotnem primeru pa bo ta proces dalje trajal in bo potrošnik zaradi slabosti mreže v drugi obliki dejansko izgubil to in še znatno več, kar bi dejansko sicer zavestno prišpeval.

ODLOČBA

15.

Na podlagi 9. točke odredbe o prodajnih cenah za žita in mlevske izdelke (Ur. l. FLRJ št. 32-437/57) izdaja Svet za tržišče OLO Ljubljana po sklepu seje z dne 27. januarja 1958

ODLOČBO

o prodajnih cenah na drobno za moko »tip 1100« in »tip 950«

I.

Prodajne cene na drobno za moko »tip 1100« in »tip 950«, dobljene iz pšenice in rži, oblikujejo trgovska podjetja in trgovine s kalkulacijo.

II.

Trgovskim podjetjem in trgovinam se za prodajo moke »tip 1100« in »tip 950« na drobno določijo najvišji stroški prodaje v znesku 1,60 dinarja za kilogram, s tem da se moka nabavlja franko kupec.

III.

Ta odločba začne veljati takoj. Načelnik Tajništva za blagovni promet: Erna Podbregar l. r.

ODLOČBA

16.

Na podlagi 9. točke odredbe o prodajnih cenah za žita in mlevske izdelke (Ur. l. FLRJ št. 32-437/57) izdaja Svet za obrt OLO Ljubljana po sklepu svoje seje z dne 27. januarja 1958

ODLOČBO

o prodajnih cenah na drobno za kruh iz moke »tip 1100« in »tip 950«

I.

Prodajne cene na drobno za kruh iz moke »tip 1100« in »tip 950«, dobljene iz pšenice in rži, oblikujejo pekarska podjetja in pekarnice s kalkulacijo.

II.

Pekarskim podjetjem in pekarnam se za prodajo kruha iz moke »tip 1100« in »tip 950« določijo najvišji proizvodni stroški v višini, da znaša prodajna cena kruha na območju občin mesta Ljubljane 50 dinarjev za kilogram. Za ostale občine okraja Ljubljana na prodajna cena za kruh iz te moke ne sme biti višja kot je bila v mesecu decembru 1957.

III.

Ta odločba začne veljati takoj. Načelnik Tajništva za industrijo, obrt in promet Erna Podbregar l. r.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA BOROVNICA

90.

Na podlagi 5. in 6. člena temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi (Ur. l. FLRJ št. 26/54), določil zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov, priloge I/A-1/c-XLII, točki 2. in 4. (Ur. list FLRJ št. 34-371/55), izdaja Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinskega ljudskega odbora Borovnica po sklepu, sprejetem na seji dne 24. oktobra 1957

ODREDBO

o obveznem zatiranju goveje tuberkuloze na območju občine Borovnica

1.

Zaradi preprečevanja in zatiranja tuberkuloze pri goveji živini in zaradi varstva ljudskega zdravja se mora na območju občine preiskati vsa goveja živina, stara nad 1 mesec, zaradi ugotovitve tuberkuloze. Preiskavo opravijo področni veterinarji s pomočjo tuberkulinizacije, ki jo morajo izvesti v skladu z najnovejšimi ugotovitvami veterinarske znanosti in po navodilih svojih strokovno nadrejenih organov.

2.

Tuberkulinizacija (cepljenje) živine se opravi po hlevih.

3.

Tuberkulinizacija in pregled živine se opravi za lastnike živali brezplačno.

4.

Živali, ki bi na tuberkulin reagirale pozitivno, morajo pristojni veterinarji označiti v skladu z navodili nadrejenih strokovnih organov. Po veljavnih predpisih morajo veterinarji poskrbeti tudi za čimprejšnjo odstranitev takih živali iz hlevov.

5.

Vsa goveja živina, ki jo lastniki nabavijo na novo za rejo, mora imeti potrdilo, da ni reagirala na tuberkulin. Kolikor takega potrdila nimajo, se mora taka živina tuberkulinizirati v štirinajstih dneh po nabavi.

6.

Kršitev določbe iz 1. točke te odredbe se kaznuje po določenih 72. členu temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi. Za izvedbo upravnega kazenskega postopka in za izrek kazni po tej odredbi je pristojen sodnik za prekrške OLO Ljubljana.

7.

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 1154/1-57.

Borovnica, 26. oktobra 1957.

Predsednik Občinskega ljudskega odbora: Janez Čerin l. r.

Predsednik Sveta za kmet. in gozd. ObLO: Anton Umek l. r.

OBČINA DOBROVA PRI LJUBLJANI

91.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRŠ št. 19/52), 4. in 5. člena uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš (Ur. l. FLRJ št. 29/54) v zvezi z določili zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. l. FLRJ št. 35/55), izdaja občinski ljudski odbor Dobrova pri Ljubljani na seji dne 26. avgusta 1957

ODLOK

o ustanovitvi stanovanjske skupnosti

1. člen

Za območje občine Dobrova pri Ljubljani se ustanovi stanovanjska skupnost.

2. člen

Stanovanjska skupnost obsega vse hiše, ki so v družbenem upravljanju na območju občine Dobrova pri Ljubljani.

3. člen

Administracijo stanovanjske skupnosti opravlja stanovanjska uprava. Stanovanjska uprava opravlja tudi zadeve z delovnega področja hišnih svetov (člen 31 uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš), kolikor ne bi ti sami opravljali teh zadev.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 01/2-1625/57.

Dobrova p. Ljubljani, 26. avg. 1957.

Predsednik Občinskega ljudskega odbora: Stane Vrhovec l. r.

92.

Na podlagi 5. in 6. člena temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi (Ur. l. FLRJ št. 26/54), določil zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov, priloga I/A-1/c-XLII, točki 2. in 4. (Ur. list FLRJ št. 34-371/55), izdaja Svet za gospodarstvo občinskega ljudskega odbora Dobrova pri Ljubljani naslednjo

ODREDBO

o obveznem zatiranju goveje tuberkuloze na območju občine Dobrova pri Ljubljani

1.

Zaradi preprečevanja in zatiranja tuberkuloze pri goveji živini in zaradi varstva ljudskega zdravja se mora na območju občine preiskati vsa goveja živina, stara nad 1 mesec, zaradi ugotovitve tuberkuloze. Preiskavo opravijo področni veterinarji s pomočjo tuberkulinizacije, ki jo morajo izvesti v skladu z najnovejšimi ugotovitvami veterinarske znanosti in po navodilih svojih strokovno nadrejenih organov.

2.

Tuberkulinizacija (cepljenje) živine se opravi po hlevih.

3.

Tuberkulinizacija in pregled živine se opravi za lastnike živali brezplačno.

4.

Živali, ki bi na tuberkulin reagirale pozitivno, morajo pristojni veterinarji označiti v skladu z navodili nadrejenih strokovnih organov. Po veljavnih predpisih morajo veterinarji poskrbeti tudi za čimprejšnjo odstranitev takih živali iz hlevov.

5.

Vsa goveja živina, ki jo lastniki nabavijo na novo za rejo, mora imeti potrdilo, da ni reagirala na tuberkulin. Kolikor takega potrdila nimajo, se mora taka živina tuberkulinizirati v 14 dneh po nabavi.

6.

Kršitev določbe iz 1. točke te odredbe se kaznuje po določenih 72. členu temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi. Za izvedbo upravnega kazenskega postopka in izrek kazni po tej odredbi je pristojen sodnik za prekrške OLO Ljubljana.

7.

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 03/3-1046/2-57.

Dobrova p. Ljubljani, 8. nov. 1957.

Predsednik Občinskega ljudskega odbora: Stane Vrhovec l. r. Predsednik Sveta za gospodarstvo Janez Ravnohrib l. r.

OBČINA IVANČNA GORICA

POPRAVEK

k odloku o podeljevanju socialnih podpor

93.

Besedilo 5. odstavka 8. člena odloka o podeljevanju socialnih podpor na območju občine Ivančna Gorica, ki je bil objavljen v »Glasniku« št. 11 z dne 7. II. 1958, se mora pravilno glasiti: »Podpora se lahko podeli tudi dijakom, ki obiskujejo 7. ali 8. razred osnovne šole, oziroma 3. ali 4. razred gimnazije, pa niso šoloobvezni.«

Vsebina

Četrta seja zbora proizvajalcev — nadaljevanje razprave

15 Odločba o prodajnih cenah na drobno za moko »tip 1100« in »tip 950«.

16 Odločba o prodajnih cenah na drobno za kruh iz moke »tip 1100« in »tip 950«.

90 Odredba o obveznem zatiranju goveje tuberkuloze občine Borovnica.

91 Odlok o ustanovitvi stanovanjske skupnosti občine Dobrova pri Ljubljani.

92 Odredba o obveznem zatiranju goveje tuberkuloze občine Dobrova pri Ljubljani.

93 Popravek k odloku o podeljevanju socialnih podpor občine Ivančna Gorica.